

En sådan generhvervelse kan opnås hos den fysiske eller juridiske person eller enhver anden enhed, som var årsag til erstatning, eller hos enhver befuldmægtiget eller mellemmand.

Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, finder anvendelse på søgsmål og domme i henhold til denne artikel. Generhvervelse kan søges på grundlag af bestemmelserne i afdeling 2-6 i afsnit II til nævnte konvention, samt i overensstemmelse med dens artikel 57, stk. 3, ved søgsmål for domstolene i enhver medlemsstat, hvor den fysiske eller juridiske person, enhed, befuldmægtigede eller mellemmand besidder aktiver.

Uden at det berører anvendelsen af andre disponible midler og i overensstemmelse med gældende ret, kan generhvervelse ske i form af beslaglæggelse og salg af aktiver, der besiddes i Fællesskabet af de pågældende personer, enheder, befuldmægtigede eller mellemmand, herunder andele i en juridisk person, der er registreret i Fællesskabet.

Artikel 7

Til gennemførelse af denne forordning skal Kommissionen:

- straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet udføreligt om virkningerne af sådanne love, bekendtgørelser og andre retsakter eller deraf følgende foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1, på grundlag af de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, og regelmæssigt offentliggøre en fuldstændig beretning herom
- udstede bemyndigelser i henhold til artikel 5, og når den fastsætter fristen for udvalgets afgivelse af udtalelse, skal den fuldt ud tage hensyn til den frist, som skal overholdes af personer, der skal omfattes af en bemyndigelse
- hvor det er relevant tilføje eller slette henvisninger til bekendtgørelser eller andre retsakter, der er afledt af de love, som er anført i bilaget, og som er omfattet af denne forordning
- i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre en meddelelse om, hvilke afgørelser artikel 4 og 6 finder anvendelse på
- i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre navn og adresse på de i artikel 2 omhandlede kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Artikel 8

Med henblik på gennemførelsen af artikel 7, litra b) og c), bistår Kommissionen af et udvalg sammensat af

repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger et udkast for udvalget til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden fastsætter, alt efter hvor hastende sagen er. Udtalelsen vedtages med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for så vidt angår de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. De stemmer, der afgives af medlemsstaternes repræsentanter i udvalget tildeles den vægt, som er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 9

Hver medlemsstat fastsætter de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af overtrædelse af relevante bestemmelser i denne forordning. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

Artikel 10

Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og meddeler alle andre relevante oplysninger i tilknytning til denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning finder anvendelse på:

- fysiske personer, der har bopæl i Fællesskabet (!) og er statsborgere i en medlemsstat

(!) I denne forordning forstås ved »der har bopæl i Fællesskabet«: være retligt etableret i Fællesskabet i en periode på mindst seks måneder inden for tolv måneders perioden umiddelbart forud for den dato, hvor en forpligtelse opstår, eller en rettighed udøves i henhold til denne forordning.